

300.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych

z dnia 24 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315), art. 9 i 12 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) oraz art. 7 i 27 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) zarządza się co następuje:

I.

„Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych”, załączone do rozporządzenia z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 321), przestają obowiązywać, a w ich miejsce wstępują „Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych”, załączone do rozporządzenia niniejszego.

Przepisy te obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Załącznik, do rozp. Min. Sk.
w porozumieniu z Min. Kolei Żel.
z dn. 24 kwietnia 1923 r. poz. 300).

Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.**I. Dokumenty przewozowe, dotyczące przewozu kolejją.**

§ 1.

(art. 5 ustawy z dnia 24 marca 1923 r., Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Kolejowy list przewozowy (art. 55 przepisów przewozowych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 13 czerwca 1921 r. Dz. U. R. P. № 65, poz. 414) podlega opłacie stemplowej w wysokości następującej:

- a) co do przesyłek całowagonowych 10.000 marek;
- b) co do przesyłek półwagonowych 5.000 marek;
- c) co do przesyłek pojedynczych 500 marek.

Opłacie stemplowej w tej samej kwocie podlega również każdy arkusz dodatkowy (art. 56, ustęp 5 przepisów przewozowych).

Wtórnik (art. 55 ustęp 1 oraz art. 61 ustęp 5 przepisów przewozowych) nie podlega opłacie.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio w przypadkach, w których zamiast listu przewozowego sporządza się innego rodzaju dokument, przeznaczony do towarzyszenia przesyłce kolejowej (np. wykaz co do przesyłki czasopism, przewidziany w punkcie 7 rozdziału VI postanowień taryfowych, wprowadzonych rozporządzeniem z dnia 20 października 1921 r. Dz. U. R. P. № 97, poz. 708).

§ 2.

(art. 6 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Kolejowy kwit bagażowy (art. 32, ustęp 6, przepisów przewozowych w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 31, poz. 193) podlega opłacie stemplowej w wysokości 500 mk. Opłacie tej podlegają również kwity bagażowe i inne dokumenty przewozowe, wydawane przez kolej co do przesyłek nadzwyczajnych (punkt 5 art. 40, powołanych przepisów przewozowych z 1923 r.).

Bilety na przewóz mleka (rozporządzenie z dnia 20 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. z 1922 r. № 7, poz. 51) nie podlegają opłacie.

§ 3.

(§ 43 niem. ustawy stemplowej).

Do uiszczenia opłaty od dokumentów, wymienionych w §§ 1 i 2, jeśli je sporządzono na obszarze Rzeczypospolitej, obowiązany jest zasadniczo nadawca; jeśli dokumenty te wystawiono zagranicą, to do uiszczenia opłaty obowiązany jest odbiorca przesyłki.

Przedsiębiorstwo kolejowe odpowiada za opłatę; o ileby ją uiszcilo, ma regres według swego wyboru przeciw nadawcy lub odbiorcy.

Jeśli w towarowej komunikacji miejscowej (t. j. między stacjami, położonymi na obszarze Rzeczypospolitej) nadawca nie uiszcil opłaty stemplowej, to przedsiębiorstwo kolejowe może zażądać jej od odbiorcy przy wydawaniu przesyłki. Jeśli w komunikacji miejscowej nadawca przekazał kosztą przewozu na odbiorcę (art. 69 przepisów przewozowych z dnia 13 czerwca 1921 r., Dz. U. R. P. № 65, poz. 414), to przedsiębiorstwo kolejowe pobiera opłatę stemplową od odbiorcy.

§ 4.

(§ 17 austr. ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. austr. Dz. u. p. № 281).

Nadawca lub odbiorca winien uiszcil opłatę gotówką do rąk przedsiębiorstwa kolejowego, które

sumę opłat, pobranych w ciągu miesiąca kalendarzowego, ma wnieść do kasy skarbowej najpóźniej w ciągu trzech miesięcy następnych (np. za styczeń do końca kwietnia), załączając deklarację.

Przedsiębiorstwo kolejowe, do którego rąk opłatę uiszczono, winno stwierdzić przyjęcie opłaty stemplowej na dokumencie przewozowym.

II. Dokumenty przewozowe poza przewozem kolejowym.

§ 5.

(art. 5 i 6 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Listy przewozowe, stwierdzające zawarcie umowy o przewóz nie z przedsiębiorstwem kolejowym ale z przewoźnikiem innego rodzaju, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1.000 marek.

Wydany przez takiego przewoźnika kwit bagażowy na bagaż lub przesyłkę nadzwyczajną oraz dokument, zastępujący kwit tego rodzaju, podlegają opłacie w wysokości 500 marek.

Dokumenty przewozowe stwierdzające zawarcie umowy o przewóz z instytucją pocztową, nie podlegają opłacie.

§ 6.

(§ 43 niem. ustawy stemplowej).

Do uiszczenia opłaty, określonej w § 5, obowiązani są solidarnie: przewoźnik oraz:

- a) nadawca, o ile chodzi o dokumenty przewozowe, sporządzone na obszarze Rzeczypospolitej;
- b) odbiorca przesyłki, o ile chodzi o dokumenty przewozowe, wystawione zagranicą.

§ 7.

(§ 17 austr. ces. rozp. z dn. 28 sierpnia 1916 r. austr. Dz. u. p. № 281; § 108 niem. ustawy stemplowej.)

Uiszczenie opłaty, przewidzianej w § 5, następuje za pomocą znaczków stemplowych, które winny być skasowane bądź tekstem dokumentu przewozowego bądź datą przyjęcia przesyłki do przewozu. Dzień i rok mają być wypisane cyframi arabskimi, a miesiąc literami; skasowania należy dokonać atramentem lub ołówkiem atramentowym.

Użycie znaczków stemplowych w sposób inny niż wyżej przepisany stoi narówni z nieuiszczeniem opłaty.

Minister Skarbu może na prośbę przedsiębiorstwa przewozowego zezwolić na uiszczanie gotówką.

III. Postanowienia ogólne.

§ 8.

(§ 77 austr. ustawy należyciowej z dnia 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. № 50).

Zwrotu opłaty stemplowej, uiszczonej nienależnie od dokumentów, wymienionych w §§ 1, 2 i 5 można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

§ 9.

(§ 116 niem. ustawy stemplowej).

Przedsiębiorstwa przewozowe mają na żądanie władzy skarbowej zezwolić jej na przejrzanie ksiąg

i dokumentów celem sprawdzenia, czy przedsiębiorstwa te przestrzegają przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 10.

(§ 49 niem. ustawy stemplowej; pruskie rozporządzenie królewskie z dn. 26 września 1897 r. Zb. Pr. str. 402; zdanie trzecie punktu 3 § 8 rozp. b. Gen. Gub. Warsz. z dn. 23 marca 1917 r. Dz. Rozp. b. G. G. W. № 68, poz. 287; art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Przedsiębiorstwo przewozowe ulega w razie niedopełnienia obowiązku uiszczenia opłaty, grzywnie do 25-krotnej wysokości kwoty nieuiszczonej lub uiszczonej po upływie przepisane terminu.

Grzywnie w tej samej wysokości ulega każda z osób, obowiązanych do uiszczenia, w razie niedopełnienia obowiązku w przypadkach, przewidzianych w pierwszym ustępie § 7.

Jeśli kwoty opłat nieuiszczonych nie można oznaczyć, to wymierza się grzywnę w wysokości do 1,500.000 marek.

Zastosowanie postanowień powyższych nie uchyła obowiązku uiszczenia opłaty lub jej części, której nieuiszczono.

Winni innego rodzaju naruszeń przepisów niniejszych ulegają grzywnie w wysokości do 1,500.000 marek.

§ 11.

(Art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. № 65, poz. 391).

Wymierzenie opłaty (§ 10 ustęp przedostatni), wymierzenie grzywny (§ 10 ustępy 1 do 3 oraz 5) tudzież wydanie decyzji na prośbę o zwrot (§ 8) należą do zakresu działania tych samych władz skarbowych pierwszej instancji, którym są powierzone sprawy opłat stemplowych wogóle.

Właściwość miejscowa określa się w przypadkach, przewidzianych w § 4 oraz w ustępie trzecim § 7, według siedziby przedsiębiorstwa przewozowego, w przypadkach zaś, przewidzianych w ustępie pierwszym § 7 oraz w § 8, według miejsca zamieszkania lub siedziby osoby, obowiązanej do uiszczenia opłaty stemplowej.

Co do przedawnienia prawa Państwa do żądania opłaty oraz co do przedawnienia odpowiedzialności z § 10 (ustępów 1 do 3 oraz 5), jak również co do środków prawnych, stosują się przepisy, obowiązujące w tej mierze co do opłat stemplowych wogóle na tym obszarze, na którym ma siedzibę władza, określona w ustępie poprzednim.

IV. Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 12.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) i będą stosowane we wszystkich przypadkach, w których w dniu wejścia w życie tych

przepisów lub później nastąpi na obszarze Rzeczypospolitej przyjęcie przesyłki do przewozu lub wydanie przesyłki, pochodzącej z zagranicy.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski
